

त्वग्दोषारि पु० इत० । हस्तिकन्दे राजनि० त्वग्दोषान्तो-
ऽप्यत । [अत्वचीत् । तत्वाच । त्वक् ।

त्वच संवरणे तु० पर० सक० सेट् । त्वचति अत्वाचीत्
त्वच्(चा) स्त्री त्वचते संवियते देहोऽनया त्वचति सं-
वृणोति वा देहम् त्वच-किप् । शुङ्खलचि
(दारचिनि) २५ ल्कले ३८ र्मणि च मेदि० । ४४ स्पर्शमाहके
वाक्तेन्द्रियभेदे सा च देहव्यापिनी त्वचिस्थिता सूक्ष्मा-
वायोः सत्त्वांशेनोत्पन्ना वाताघिष्ठाहदेवताका वेदा०
शा० इत्यम् । तत्र “उद्धूतस्पर्शवद्द्रव्यं गोचरः सोऽपि
च त्वचः । रूपान्यच्च क्षुण्णे योग्यं रूपमत्रापि कार-
णम् । द्रव्याध्यक्षे, त्वचो योगो मनसा ज्ञानकारणम्”
भाषा० चर्म्मर्न शब्दे २६०१ प्र० इत्यम् ।

चर्मणि “त्वचं समेध्यां परिधाय रौरवीम्” रघुः
“आयूँषि त्वचु निर्भिद्य प्राभञ्जनिरमोचयत्” भट्टिः ।
“त्वगुत्तरासङ्गवतीमधीतिनीम्” कुसा० । वल्कले “भुजत्वचः
कुङ्करयिन्दु शोभाः” कुसा० । शुङ्खलचि “त्वमेलापत्वकै-
स्तुल्यैः तिसृगन्ध त्रिजातकम्” राजनि० । हलन्तत्वात्
वा टाप् । तत्कार्ये शब्दरत्ना० त्वचापत्वम् । “सुक्तत्वच
इवोरगः” भा० शा० २५० अ० । “श्रीवत्साङ्कोऽरविन्दान्
जङ्घारोमा महत्त्वचः” हरिवं० १७६ अ० ।

त्वच न० त्वच-अच् । वल्कले “त्वचवेष्टितमस्यिपङ्कजम्”
उज्ज्वलद० । शुङ्खलचम् इत्यादि । प्रशस्ता त्वगस्यस्य अच् ।
२ त्वक्पले न० । “त्वचं लघूष्णं कटुकं खादु तित्तञ्च
रुक्षकम् । पित्तलं कफवातघ्नं कण्डूमाहचिनाशनम् ।
हृद्दस्तिरोगवार्तार्थः क्षमिपीनसशुक्रहृदि” । [त्वचयति ।
त्वच त्वचं करोति सत्यपाशेत्यादि० पा० स्तार्थे-णिच् नामधातुः ।
त्वचस् न० त्वच-असुन् । त्वचि । त्वचसि हितम् यत् । त्व-
गिन्द्रियहृति “यच्छं त्वचस्यं ते वयम्” अथ० २।३१।७ ।
त्वचापत्र न० त्वचा त्वक् पत्रमिवास् । (दारचिनि) त्वक्-
पत्रे शब्दार्थिणि ।

त्वचिष्ठ त्रि० अतिशयेन त्वग्वान् दृष्टुं मत्तपो लुकि न
पदान्तकार्यम् । अतिशयत्वग्युक्ते । ईयसुन् त्वचीयस्
तत्कार्ये त्रि० स्त्रियां ङीप् ।

त्वचिसार पु० त्वचि सारोऽस्य हलन्तत्वात् य सप्रत्या न
बुक् । वंशे अमरः । [लायाम् हारा० ।

त्वचिसुगन्धा स्त्री त्वचि सुगन्धोऽस्याः अलुक् समा० । सुद्रे-
त्वच्य त्रि० त्वचि हितं यत् भत्वात् न पदान्तकार्यम् । त्वचि-
हिते । “त्वच्यं द्रव्यं मधुरविपाकम्” सुश्रु० ।

त्वत् त्रि० तन-किप् अनो वः तुक् च । अन्यार्थे सर्वनामा-
यम् । त्वग्दे दृश्यम् । सर्वनामत्वात् टेरकच् त्वक्तु ।
इति बोध्यम् । [काशादिब्याद्यर्थे “त्वत्तः सर्वं प्रवर्तते” ।

त्वत्तस् अन्व० एकार्थवृत्तेः युद्धदः तसिल् त्वदादेशः । त्वत्स-
न्दीय त्रि० तव इदम् त्वदादित्वेन वृद्धत्वात् क्व त्वदादेशः ।
एकवचनार्थवृत्तियुद्धदर्थेऽन्वन्विनि । “पितृस्वदीयस्य मया-
ऽपहारितः” रघुः ।

त्वन्च गतौ भ्वा० पर० सक० सेट् । त्वच्चति अत्वच्चीत् ।
तत्त्वञ्च । उदित् । त्वच्चित्वा त्वक्त्वा । त्वक्तः

त्वन्च सङ्कोचे रुधा० पर० सक० वेट् । त्वनक्ति अत्वा-
च्चीत् मतान्तरे उदित् । क्त्वा वेट् । अन्त्यत्वे सेट् । त्वक्तः ।
त्वद्विध त्रि० तवेव विधा प्रकारो यस्य । त्वसद्वये ।

त्वम्पदलक्ष्यार्थं पु० त्वमिति पदस्य लक्ष्योऽर्थः । अज्ञानादि-
व्यञ्जुपाध्युपहिताधारभूते अतुपहितप्रत्यगानन्दरूपे
तरीयचैतन्ये । [जीवस्तु त्वम्पदाभिधः” वेदान्तप्र० ।

त्वम्पदवाच्य त्रि० इत० । त्वम्पदाभिधे । “देहादिभिः परिच्छिन्नो
त्वम्पदवाच्यार्थं त्रि० त्वम्पदार्थे अज्ञानादिब्यादिः एतदुपहि-
तात्मजत्वादिविशिष्टं चैतन्यम् एतदनुपहितचैतन्यञ्च ।
एतच्चयं तन्मायः पिण्डवदेकत्वेनावभासमानः त्वम्पदवा-
च्यार्थो भवति” वेदान्तप्र० ।

त्वम्पदाभिध पु० त्वम्पदमभिधा यस्य । त्वम्पदवाच्ये जीवे
“आलम्बनतया भावि योऽस्मत्प्रत्ययशब्दयोः । अन्तः-
करणसम्भिन्नबोधः स त्वम्पदाभिधः” इत्युक्तेः ।

त्वयता स्त्री त्वया दत्तम् प्रथो० त्वया दत्ते इत्यर्थे “मन इन्द्र !
त्वयताया इमे” ऋ० ७।२०।२० । “त्वयतायै इमे त्वया
दत्तायै इमे अन्नाय” भा० अन्नाय अन्नं भोक्तुमित्यर्थः ।

त्वर वेगे भ्वा० आत्म० अक० सेट् । त्वरते अत्वरट् ।
घटा० । णिच्-त्वरयति । भित् त्वरा । जीव् त्वरितो-
ऽस्ति । “गच्छावः सहितौ तत्र ममापि त्वरते मनः”
रामा० आर० ७८ स० । “यस्य वा त्वरते बुद्धिः”
भा० स० १५५ श्लो० “दूता हि त्वरयन्ति माम्” रामा०
वा० “अतस्त्वरा तान् योद्धुम्” भट्टिः ।

त्वरा स्त्री त्वर-अङ् । १ वेगे, २ अभीष्टलाभाय विवस्वावहने
च “वीतसुक्येन कृतत्वरा बहुभुवा व्यावर्त्तमाना
क्षिया” रत्नायली ।

त्वरायण त्रि० त्वरा अयनस्य णत्वम् । त्वरासक्ते अमरः
त्वरायस् त्वरणे कण्डू० आकृतिगणः पर० अक० सेट् ।
त्वरायस्यति ।